

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudkyně JUDr. Ing. Venduly Sochorové a soudce Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **D. F.**

zastoupená advokátem Mgr. Nikolou Koncerem
sídlem Lešetín IV/777, Zlín

proti

žalovanému:

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor územního plánování a
stavebního řádu, Oddělení stavebního řádu
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti:

E.ON Česká republika, s.r.o.
sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2018, č. j. KUZZL 28140/2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Luhačovice (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 3. 1. 2018, č. j. MULU 5926/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), dodatečně povolil stavbu pergoly dle § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“) na pozemku parc. č. X v k. ú. X (dále jen „pergola“) postavenou paní A. B., a stanovil podmínky pro její provedení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně a dále též paní I. H. odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 5. 2018, č. j. KUZL 28140/2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“) zamítl a prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.
2. Dle obsahu správního spisu bylo řízení o dodatečném povolení stavby zahájeno na základě žádosti stavebníka ze dne 4. 4. 2012. Dne 26. 5. 2014 rozhodl stavební úřad o jejím dodatečném povolení, následně bylo toto rozhodnutí na základě odvolání zrušeno. Stavební úřad se tak věci znovu zabýval a dne 17. 3. 2016 dospěl opět k rozhodnutí stavbu dodatečně povolit. Rovněž toto rozhodnutí bylo na základě odvolání žalovaným zrušeno a věc byla stavebnímu úřadu vrácena, přitom mu bylo uloženo, aby se vypořádal se všemi námitkami žalobkyně k podkladům, a dále v novém projednání provedl důkazy, které jsou potřebné k řádnému zjištění stavu věci (konkrétně vedení nízkého napětí - dále jen „NN“ a vymezení elektrické přípojky). Za tím účelem proběhlo dne 12. 1. 2017 ústní jednání spojené s ohledáním na místě stavby, byla pořízena fotodokumentace a protokol. Dalším výsledkem tohoto řízení je pak prvostupňové rozhodnutí a napadené rozhodnutí (viz odst. 1 odůvodnění tohoto rozsudku), proti kterému nyní žalobkyně brojí žalobou.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně v podané žalobě nejprve shrnula, že podstata celého sporu spočívá v tom, zda podzemní vedení NN počínající sloupem vedení NN umístěným vedle povolované pergoly (podpěrný bod sítě NN č. 11) a končící připojením (kotevním bodem) na nemovitost žalobkyně – chatu na pozemku p. č. X v k. ú. X je elektrickou přípojkou ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) bod 2 zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona, a tedy zda se na ni vztahuje ochranné pásmo dle § 46 odst. 5 tohoto zákona. V důsledku toho by pergola byla postavena v rozporu s ust. § 46 odst. 5 uvedeného zákona a nemohla by být dodatečně povolena.
4. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem stavebního úřadu, že elektrická přípojka pro objekt chaty končí v pojistkové skříni ukotvené na sloupu, tj. podpěrném bodě sítě NN č. 11. Souhlasila pouze z částí zjištěného skutkového stavu, jak jej vzal za prokázaný stavební úřad, a sice že pojistková skříň se nachází na podpěrném bodě NN č. 11 (tedy nikoliv na chatě č. ev. X). V takovém případě je ale na místě aplikovat ustanovení § 45 odst. 9 energetického zákona, který stanovuje konec elektrické přípojky. Dle něj platí, že není-li na nemovitosti zákazníka zřízena hlavní domovní pojistková skříň, končí venkovní přípojka nízkého napětí posledním kotevním bodem umístěným na této nemovitosti nebo na svorkách hlavního jističe objektu, přitom kotevní bod je součástí přípojky. Stavební úřad se dopustil nesprávných skutkových zjištění navazujících právních závěrů, neboť nepostupoval dle citovaného ustanovení. Aplikací tohoto ustanovení je totiž nutno dospět k závěru, že v dané věci končí elektrická přípojka až v chatě žalobkyně č. ev. 050. Přípojka je tedy v trase od chaty až po sloup č. 11 elektrickou přípojkou ve smyslu energetického zákona, a proto se na ni vztahuje ochranné pásmo přípojky. Stavba pergoly do tohoto

pásma zasahuje, přičemž žalobkyně k její stavbě nikdy neudělila souhlas, proto nemůže být stavba dodatečně povolena.

5. Žalobkyně dále odmítla argumentaci normami ČSN, jelikož počátek a konec elektrické přípojky upravuje energetický zákon, nelze proto tuto úpravu překonat podzákonnými normami ČSN. Ze stejného důvodu nelze dle žalobkyně považovat za relevantní ani žalovaným získané stanovisko společnosti E.ON Česká republika, s.r.o. k dané otázce.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ve svém zrušujícím rozhodnutí ze dne 5. 10. 2016 stavebnímu úřadu uložil, aby řádně a spolehlivě zjistil stav věci (provedením ohledání na místě a provedením dalších důkazů). Žalovaný má za to, že stavební úřad odstranil vytýkané nedostatky, z ústního jednání ze dne 12. 1. 2017 byla pořízena fotodokumentace a protokol, z nichž stavební úřad při svém rozhodnutí vycházel. Na místě byla provedena prohlídka celého vedení NN, přitom stavební úřad vycházel z jeho skutečného stavu. Vedení počíná na podpěrném bodu č. 11 a je ukončeno v přízemí objektu ev. č. X X. Stavební úřad dospěl k závěru, že elektrická přípojka připojuje odběrné místo (odběratele) k distribuční síti, v daném případě začíná napojením na venkovní vedení NN na podpěrném bodu č. 11 a končí v pojistkové skříňce na tomto bodě (sloupu). Pojistková skříň je tedy zřízena mimo pozemek žalobkyně. Z této skříňky je napojeno hlavní domovní vedení v majetku odběratele (žalobkyně), které je součástí instalace objektu č. ev. 050, přitom v chatě se nachází pouze elektroměrový rozvaděč. Žalovaný se s těmito úvahami a argumentací zcela ztotožnil. Úsudek, že se v daném případě nejedná o elektrickou přípojku vedenou přes pozemek stavebníka, ale o hlavní domovní vedení, na které se nevztahuje ochranné pásmo, ale pouze normy řešící elektrické instalace v objektech, považuje za správný. Elektrická přípojka tak končí v pojistkové skříni ukotvené na sloupu, tj. podpěrném bodě sítě NN č. 11.
7. Předmětná přípojka byla podle samotné žalobkyně na místo uložena před více než 30 lety. Bylo zjištěno, že pojistková skříň je reálně zřízena na sloupu, proto je bezpředmětné odkazovat na ustanovení § 45 odst. 9 energetického zákona, které řeší situace, kdy není na nemovitosti zřízena hlavní domovní pojistková skříň. Skutečnost, kam se v současnosti umísťují nově zřizované pojistkové skříně (na nemovitost nebo na hranici pozemku) není relevantní. V chatě se nachází pouze elektroměrový rozvaděč, elektrická přípojka končí pojistkovou skříní, v daném případě zřízenou mimo pozemek žalobkyně. Na hlavní domovní vedení se nevztahuje ochranné pásmo, ale pouze normy řešící elektrické instalace v objektech.
8. Dle žalovaného je v dané věci potřeba aplikovat normu ČSN 33 2130, podle níž hlavní domovní vedení představuje elektrické vedení od přípojkové skříně až k odbočce k poslednímu elektroměru, přitom není součástí přípojky. Z normy ČSN 33 3320 pak vyplývá, že přípojková skříň je součástí elektrické přípojky, přípojkovou skříň přitom lze umístit na sloupu umístěném na pozemku odběratele nebo v blízkosti hranice tohoto pozemku, je-li posledním podpěrným bodem tento sloup. Co se týče posouzení předmětného vedení NN jedná o otázku technického charakteru, je proto zcela správné přihlédnout též k odbornému posouzení obsaženému ve stanovisku společnosti E.ON Česká republika, s. r. o. Stavební úřad po ohledání na místě samém učinil sám odborné technické posouzení opíraje se též o výše uvedené normy ČSN a stanovisko, a sice že

v případě vedení označovaného žalobkyní za elektrickou přípojku, se ve skutečnosti jedná o hlavní domovní vedení.

9. Dle žalovaného prvostupňový správní úřad řádně zjistil skutkový stav, věc správně vyhodnotil a své rozhodnutí a hodnocení, že se nejedná o elektrickou přípojku, řádně odůvodnil. Z rozhodnutí je rovněž patrné, které skutečnosti vzal za podstatné a z nich vycházel, a s tímto se žalovaný ztotožňuje.
10. Co se týče dodatečného povolování staveb dle § 129 stavebního zákona, žalovaný uzavírá, že požádá-li stavebník o dodatečné povolení stavby a prokáže splnění podmínek uvedených v odstavci 2 a 3, stavební úřad nemá důvod žádosti nevyhovět. Žalovaný přitom namítanou nezákonnost nezjistil a po přezkoumání postupu stavebního úřadu v řízení a při vydání napadeného rozhodnutí rozpor s právními předpisy neshledal. S ohledem na výše uvedené proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

11. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), a jedná se o žalobu přípustnou. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.). Přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení předcházející jeho vydání. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex offio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Žalobkyně namítala nesprávný postup stavebního úřadu spočívající v nezohlednění ustanovení § 45 odst. 9 energetického zákona a v důsledku toho též nesprávné vymezení elektrické přípojky (jejího konce). V dané věci je stěžejní posoudit, zda předmětné vedení NN (viz odst. 3 odůvodnění tohoto rozsudku) je elektrickou přípojkou ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) bod 2 energetického zákona (otázka, kde elektrická přípojka začíná a kde končí). V návaznosti na to pak, zda se na toto vedení NN vztahuje ochranné pásmo dle § 46 odst. 5 energetického zákona.
13. Podle § 2 odst. 2 písm. a) bod 2 energetického zákona se elektrickou přípojkou pro účely tohoto zákona rozumí zařízení, které začíná odbočením od spínacích prvků nebo přípojníc v elektrické stanici a mimo ní odbočením od vedení přenosové nebo distribuční soustavy, a je určeno k připojení odběrného elektrického zařízení.
14. Podle § 45 odst. 8 energetického zákona, věta 2., 3. a 4. platí, že elektrická přípojka nízkého napětí končí u venkovního vedení hlavní domovní pojistkovou skříní, u kabelového vedení hlavní domovní kabelovou skříní. Tyto skříně jsou součástí přípojky. Hlavní domovní pojistková skříň, popřípadě hlavní domovní kabelová skříň se umísťuje na objektu zákazníka nebo na hranici či v blízkosti hranice jeho nemovitosti (ve znění tohoto zákona účinném do 31. 12. 2015, resp. na hranici jeho nemovitosti, podle následně účinného znění zákona).
15. Podle § 45 odst. 9 energetického zákona není-li na nemovitosti zákazníka zřízena hlavní domovní pojistková skříň, končí venkovní přípojka nízkého napětí posledním kotevním bodem umístěným na této nemovitosti nebo na svorkách hlavního jističe objektu. Tento kotevní bod je součástí přípojky.

16. Podle § 46 odst. 5 energetického zákona ochranné pásmo podzemního vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí a zabezpečovací techniky činí 1 m po obou stranách krajního kabelu; u podzemního vedení o napětí nad 110 kV činí 3 m po obou stranách krajního kabelu. Co se rozumí elektrizační soustavou, vymezuje § 2 odst. 2 písm. a) bod 4, dle něhož tam spadají i přípojky.
17. Z obsahu napadeného správního rozhodnutí žalovaného vyplývá, že počátek elektrické přípojky byl určen ve smyslu ust. § 2 odst. 2 bod 2 energetického zákona, a to odbočením od vedení distribuční soustavy; uvedené určení počátku elektrické přípojky žalobkyně nerozporuje, toto vyplývá z ohledání na místě samém ze dne 12. 1. 2017, provedeném mj. za účasti žalobkyně a zástupce vlastníka přípojky, společnosti E.ON Česká republika, s.r.o. Během ohledání byla zpřístupněna – otevřena pojistková skříň umístěná na podpěrném bodě č. 11 a došlo ke zpřístupnění pojistkové skříně nacházející se v suterénu chaty ev. č. X (ve spoluvlastnictví žalobkyně). O tomto úkonu byl sepsán protokol, jehož přílohou je fotodokumentace pořízená na uvedených místech. Sporné mezi účastníky řízení je, na jakém místě je elektrická přípojka ukončena, zda končí domovní pojistkovou skříní umístěnou na podpěrném bodu č. 11 NN (k tomuto závěru dospěly správní orgány) či až na posledním kotevním bodě umístěném na předmětné chatě žalobkyně, příp. na svorkách hlavního jističe tohoto objektu (toto stanovisko zaujímá žalobkyně s argumentací jak je uvedena shora v rámci části II. „Obsah žaloby“ odůvodnění tohoto rozsudku).
18. Uvedené stanovisko žalobkyně bylo prezentováno v rámci řízení před prvostupňovým i druhostupňovým správním orgánem a obě dvě přezkoumávaná rozhodnutí, která spolu tvoří jeden celek, se s touto argumentací, jak po skutkové, tak právní stránce detailně zabývají. Pokud jde o prvostupňové správní rozhodnutí, tyto úvahy jsou uvedeny především na str. 15 – 18 a v případě žalobou napadeného odvolacího rozhodnutí především na str. 6 – 13 tohoto rozhodnutí. Správní orgány vycházely především ze shora již citovaného šetření na místě samém, ze sdělení majitele a provozovatele elektrické přípojky společnosti E.ON Česká republika, s.r.o. (držitele licence podle energetického zákona) ze dne 10. 3. 2014, v němž je uvedeno, že vlastníkem hlavního domovního vedení pro chatu č. X v k. ú. X od podpěrného bodu sítě NN č. 11 na parcelách X a X je od prvního přihlášení k odběru elektrické energie majitel chaty č. 050; toto hlavní domovní vedení umístěné v zemi je součástí instalace chaty č. X a bylo zřízeno nákladem výše uvedeného majitele. V doplňujícím stanovisku této společnosti ze dne 23. 10. 2015 bylo předchozí stanovisko zopakováno a dále bylo doplněno, že z těchto důvodů se na kabel nevztahují ustanovení energetického zákona (ochranná pásma apod.), ale pouze normy řešící elektrické instalace v objektech; závěrem stanoviska je uvedeno, že vlastníkem kabelu je majitel chaty č. X, přípojka NN distribuční sítě je v tomto případě kabelový svod a pojistková skříň umístěná na podpěrném bodě sítě NN č. 11, přičemž zde přípojka končí a začíná hlavní domovní vedení (instalace) v majetku odběratele; na instalace objektů se ochranná pásma podle energetického zákona nevztahují.
19. Na základě uvedených podkladů a ohledání na místě samém za účasti mj. žalobkyně, stavebníka a zástupce společnosti E.ON Česká republika, s.r.o. dospěly správní orgány obou stupňů ke shodnému závěru, jenž je např. velmi podrobně uveden na str. 7 – 10 odvolacího rozhodnutí žalovaného. Soud se s citovanou argumentací zcela ztotožňuje. Vyplývá z ní mj., že pokud jde o elektrickou přípojku, ta je v předmětné věci ukončena v souladu s ust. § 45 odst. 8 věta druhá energetického zákona hlavní domovní pojistkovou

skříní, neboť jde o venkovní vedení NN a počíná od odbočení přenosové, resp. distribuční soustavy NN a končí právě hlavní domovní pojistkovou skříní. Za uvedeného stavu pak jednoznačně platí, že elektrická přípojka NN je ukončena touto hlavní domovní pojistkovou skříní přípojky a ostatní vedení NN od této hlavní domovní pojistkové skříně umístěné na podpěrném bodu č. 11 již není elektrickou přípojkou ve smyslu energetického zákona. Jak uvádí sama žalobkyně, toto elektrické vedení bylo zřízeno před mnoha lety, společnost E.ON Česká republika, s.r.o. není vlastníkem tohoto vedení (viz opakovaná vyjádření uvedené společnosti).

20. Jak vyplývá ze shora citovaného ust. § 45 odst. 8 energetického zákona, pak se hlavní domovní pojistková skřín, popř. hlavní domovní kabelová skřín umísťuje na objektu zákazníka nebo na hranici či v blízkosti hranice jeho nemovitosti (znění tohoto ustanovení účinné od 1. 1. 2016 normuje nově, že se tyto pojistkové skříně umísťují na objektu zákazníka nebo na hranici jeho nemovitosti). Jak správně uvedl v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí druhostupňový správní orgán, skutečnost, že v současnosti se podle energetického zákona umísťuje pojistková skřín na objektu zákazníka nebo na hranici jeho nemovitosti, není relevantní, uvedené ustanovení upravuje, kam se nově zřizované pojistkové skříně mají umísťovat.
21. Ust. § 45 odst. 9 energetického zákona (které uvádí, že není-li na nemovitosti zákazníka zřízena hlavní domovní pojistková skřín, končí venkovní přípojka NN posledním kotevním bodem umístěným na této nemovitosti nebo na svorkách hlavního jističe objektu; tento kotevní bod je součástí přípojky) nelze vysvětlovat ve prospěch výkladu žalobkyně, neboť toto ustanovení upravuje případ, není-li zřízena hlavní domovní pojistková, resp. kabelová skřín. Hlavní domovní pojistková skřín/hlavní domovní kabelová skřín (jinak též přípojková skřín) je místem, v němž se odběžné elektrické zařízení odběratele připojuje na zařízení provozovatele a zároveň je i místem jistění celého odběrného elektrického zařízení. Toto jistění slouží zejména k lokalizaci poruch. Elektrická přípojka NN končí v této skříní, jenž je součástí přípojky; jako taková musí být zřetelně označena a musí být proměnitelná nebo se závěrem na klíč. Tato skřín musí být vybavena jistícím prvkem alespoň o stupeň vyšším než elektroměrový rozvaděč (před elektroměrem). Podle právní úpravy platné k 31. 12. 2015 platí, že hlavní domovní pojistková skřín, popř. hlavní domovní kabelová skřín, se umísťuje na objektu zákazníka nebo na hranici či v blízkosti hranice jeho nemovitosti (nyní platná úprava stanovuje, že tyto skříně se umísťují na objektu zákazníka nebo na hranici jeho nemovitosti). Požadavek umístění skříně na veřejně přístupném místě je odůvodněn možností snadného a časově neomezeného přístupu provozovatele distribuční soustavy i bez součinnosti (přítomnosti) vlastníka či uživatele objektu, který je zásobován elektrickou energií. Pouze není-li zřízena hlavní domovní pojistková skřín, končí venkovní přípojka NN posledním kotevním bodem umístěným na nemovitosti zákazníka nebo na svorkách hlavního jističe objektu. O uvedený případ se však nejedná, neboť byla zcela bezpochyby zjištěna existence hlavní domovní pojistkové skříně a v této skříní je také ukončena elektrická přípojka NN (srov. Zdvihač, Z. Svěráková, J., Med, J., Osadská, J. a kol. Energetický zákon. Komentář 1. vydání. Praha: C. H. Beck 2020). V nemovitosti žalobkyně se nachází pouze elektroměrový rozvaděč s jistícími prvky.
22. Výklad ust. § 45 odst. 8 a 9 energetického zákona vyslovený správními orgány ve vztahu ke konkrétním skutkovým zjištěním v projednávané věci je správný a soud se s ním ztotožňuje. Při výkladu tohoto ustanovení nebylo třeba použít normy ČSN, argumentace

uvedená v tomto směru žalovaným je podpůrná. Soud se proto neztotožňuje s názorem žalobkyně, že žalovaný zákonnou úpravu překonal podzákonnými normami ČSN. Stanovisko společnosti E.ON Česká republika, s.r.o. v předmětné záležitosti je souhlasné s výkladem žalovaného; toto stanovisko nelze s ohledem na shora uvedené skutečnosti považovat jako nesprávné. Jelikož žalobkyní poukazované kabelové vedení NN není elektrickou přípojkou ve smyslu energetického zákona, postupoval žalovaný správně, pokud v projednávané věci nedovodil, že by se na toto kabelové vedení vztahovala existence ochranného pásma ve smyslu ust. § 46 energetického zákona.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud na základě výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., ve spojení se skutečností, že žalovanému jakožto úspěšnému účastníkovi řízení náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení vychází z ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., přičemž krajský soud neuložil této osobě žádnou povinnost, proto jí nemohly náklady ve smyslu posledně citovaného ustanovení s.ř.s. vzniknout; soud neshledal ani důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání dalších nákladů řízení, a proto rozhodl, jak je uvedeno ve výroku pod bodem III. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. 9. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu